

Da pa skoraj upravičimo to nádejo, treba je pevskeму zboru širše podlage, kakršno je imel do sedaj. Pevski zbor »Glasbene Matice« se obrača torej do vseh njemu znanih pevcev in pevk in ljubljanskih — snuje se namreč tudi mešan zbor v veliki meri — naj posveti svoje pevske moči vzvišeni, za národno stvar prevažni stvári ter pristopijo polnim številom k društvu.

Opozarjamo še tem pótém, da se je odbor čitalnice ljubljanske, uvažujoč, da nima več svojega pevskega zbora, obrnil do »Glasbene Matice«, naj bi ona prirejala i koncerte v čitalniškem imeni. Tej prošnji se bode ugodilo proti temu, da se varuje koncertom značaj, kateri je utemeljen po namenu pevskega zbora »Glasbene Matice«.

V Ljubljani, dné 3. vinotoka 1891.

J. Vencajz, t. č. načelnik.

A. Štritof, t. č. tajnik.

Obči zbor »Glasbene Matice« je bil dné 10. vinotoka v Knežjem dvorci. Predsednik g. Fr. Ravnikar je pozdravil navzočne društvenike in zlasti poudarjal veseli in znameniti pojav, da se je v okviru »Glasbene Matice« osnoval samostojen moški zbor, ki bode že letos na vabilo čitalnice ljubljanske prirejal koncerte in imel še važnejšo nalogo prihodnje leto v deželni razstavi. Nató je tajnik g. Jožef Paternoster prečital obširno poročilo o delovanji »Glasbene Matice« v letu 1890./91., iz katerega posnemljemo, da je »Glasbena Matica« primerno poslavlila tristoletnico, odkar je umrl naš rojak, slavni cerkveni skladatelj Jakop Gallus. Nad 50 pevcev je namreč dné 12. malega srpana pelo Gallusovo mašo v stolni cerkvi; namerjani koncert pa se je moral odložiti in bode bržkone koncem t. l. — Poverjeniki so se mnogo trudili za društvo; odbor je vsestranski podpiral nabiranje národnih pesmij. Pevski zbor »Glasbene Matice« je prvič nastopil dné 18. malega travna in si pridobil obče priznanje. Odbor je sestavil zapisnik vseh muzikalij, katere je izdala »Glasbena Matica« do leta 1889./90., in priredil novo izdajo I. in II. »Lovorike«, ki izide pričetkom prihodnjega leta. Na mednárodno razstavo za glasbo in gledalištvo leta 1892. na Dunaji pošlje »Glasbena Matica« vse muzikalije, izšle od leta 1873. Koncem meseca kimovca je štela »Glasbena Matica« skupaj 511 članov, in sicer 219 ljubljanskih, 253 zunanjih, 34 ustanovnikov in 5 častnih članov. Za leto 1890./91. je izdala »Osem moških zborov« in »Tri mešane zборе«, katere je zložil g. Anton Nedvéd.¹⁾ Učencev je bilo vpisanih 247; poučevalo je 5 učiteljskih močij. Odbor je priredil dva domača koncerta in obični šolski koncert v redutni dvorani, kjer je zlasti orkester glasbene šole častno rešil nalogo svojo. Končne preizkušnje so letos izostale zaradi nedostatnih šolskih prostorov; letos se je preselila »Glasbena Matica« v prikladnejše prostore v Knežji dvorec. Podpore je dobila v tem letu 1900 gld. — Po tem pohvalno vzprejetem izvestji je poročal blagajnik g. Ivan Krulec o denarnem stanju. Dohodkov je bilo gld. 6874.69, troškov gld. 6686.59, torej je preostanka gld. 188.10. Vse društveno imenje znaša gld. 5845.74. Proračun za leto 1891./92. kaže nedostatka gld. 1772, katerega bode móči pokriti s podporami národnega ministerstva, deželnega zbora, mestnega zbora in hranilnice kranjske. — Nató sta naznanila računsko pregledovalca gg. dr. Fr. Gross in Jožef Nollí, da so računi v popolnem redu, blagajniku pa se je na predlog g. predsednika izrekla zahvala za marljivo poslovanje. Potem se je vršila volitev novega odbora. Vzklikoma je bil izvoljen za predsednika dosedanji predsednik g. Fr. Ravnikar, v odbor pa so bili izvoljeni vsi dosedanji odborniki; samó namesto g. dr. Bleiweisa-Trsteniškega, ki se je zaradi obilnih drugih poslov odpovedal odborništvu, izvoljen je bil g. dr. Lavrencij Požar. V odboru so torej: Fr. Drenik, dr. Andrej Ferjančič, Anton Foerster, Ivan Krulec, dr. Danilo Majaron, Jožef Nollí, Jožef Pa-

¹⁾ Oceno teh muzikalij priobčimo v prihodnji številki.

Ured.

ternoster, dr. Lavrencij Požar, Anton Svetek, Vojteh Valenta, Ivan Vencajz, Andrej Žumer; zunanji odborniki so: Danilo Fajgelj, Simon Gregorčič, Anton Starec, Fr. Šušteršič, Janko Žirovnik. (Odbor se je dné 13. vinotoka ustanovil takó, da mu je tajnik gosp. Paternoster, blagajnik gosp. Krulec, šolski nadzornik g. Vencajz in arhivar g. dr. Požar).

Po končani volitvi je pojašnjeval g. svetovalec *Vencajz*, zakaj se je morala mesečna učnina povišati, in poudarjal, da je v šoli za godóla 52 učencev; zato naj odbor skrbi za izdatno podporo. Govorilo se je tudi o potrebi, da se skrbi za ustanovitev mestne godbe, g. dr. *Požar* pa je izrazil željo, naj bi »Glasbena Matica« izdajala tudi skladbe v lahkem slogu za klavir. Ko je še g. *Foerster* poudarjal, naj se dela na to, da bode »Glasbena Matica« kdaj deželni zavod, kakor je novoosnovani »Glasbeni zavod« v Zagrebu, sklenilo se je zborovanje. — Kakor je razvidno iz tega poročila, deluje »Glasbena Matica« jako uspešno; uspevala pa bode še bolj, ako jo izdatneje podpirajo imoviti rodoljubi naši.

Iz muzejskega društva. Dné 14. m. m. je predaval g. arhivar *Anton Kohlar* o zgodovini železarstva na Kranjskem. V prvem delu svojega govora je razpravljajl zgodovino železarstva v prirodoopisnem in v drugem delu v pravnozgodovinskem oziru. Razkazoval je železne rude, od katerih se na Kranjskem topi železo; potem je govoril o različnih načinih, kakó so v raznih dóbah topili rude, in poročal na podlagi prazgodovinskih raziskavanj, da je slovela dežela naša že od nekđaj za jako železato. Opisoval je tudi raznotere plavže, sôsebnó v Železnikih in Kropi, kjer so železo na „volka“ topili. V drugem delu je navajal rudarske zakone in vzroke, zaradi katerih se je kranjsko železarstvo časih močno povzdignilo, časih opešalo. Zanimivo predavanje je g. Kohlar pojašnjeval s posebnim zemljevidom, iz katerega je razvidno, koliko je bilo fužin, zlasti proti meji italijanski.

Slovensko gledališče. Predstava dné 4. vinotoka: »Zadnji list«. Veseloigra v treh dejanjih. Francoski spisal Victorien Sardou, preložil — . —. Ta predstava, s katero se je pričela letošnja gledališka dóba, ogrela ni našega občinstva. Dejanje samo je dókaj siromašno; tistemu lahkeemu konverzacijskemu tonu pa in duhovitemu dovtipu v razgovoru, kateremu se čudimo baš v proizvodih francoskih in s katerim sloveči pisatelj zakriva nedostatke v tej igri, naši igralci še niso véšči. Zató sta jedino le gospá *Borštnikova* in gospod *Borštnik* zvršila svojo nalogo, kakor smemo zahtevati; pohvalili bi največ še gospá *Danilovo* in gospodičini *Nigrinovo* in *Slavčevo*, dočim sta gospoda *Danilo* in *Perdan* pretiravala prav po nepotrebnem. Po naših mislih bi bilo gledališko dóbo začeti z ložjo igro, nego je »Zadnji list«.

Predstava dné 11. vinotoka: »To je moja maksima«. Veseloigra v jednom dejanji. Spisal Alfonz Pirec. — »V Ljubljano jo dajmo«. Izvirna veseloigra v treh dejanjih. Spisal Josip Ogrinec. — Pirčeva veseloigra je, rekli bi, zgolj dramatiški poskus in zató sevéda ne more uspeti na nobenem odru. Toda, ako se že predstavljajo takšne stvari, kar je napósled hvalno in vzpodbudno pisateljem slovenskim, tedaj je igralcem vsekakor dolžnost, da jih predstavljajo skrbno, kolikor móči. Ali našim igralcem, žál, ne moremo prihraniti očitania, da se niso kár nič potrudili za to predstavo. — Ogrinčeva igra nima posebne gledališke tehnike; kazé jo zlasti predolgi samogovori in prerobati dvogovori, kateri bi se bili iz lahka okrajšali in opilili brez sléharne škode. Vender so značaji zajeti iz življenja, risani dovólj krepko, dovtipno in resnično, zató je bil tudi uspeh predstave dovoljen. Izmed igralnega osebja imenujemo zlasti gospodičino *Nigrinovo*, gospá *Borštnikovo* in *Danilovo* in gospoda *Danila* in *Verovška*. Poslednjemu bi sevéda ne bilo treba tolikanj robato izvrševati svoje naloge.